

Regeringens proposition

2000/01:77

Integrering av verksamheter inom politikområdet
Skydd mot olyckor

Prop.
2000/01:77

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 15 mars 2001

Lena Hjelm-Wallén

Björn von Sydow
(Försvarsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Regeringen föreslår vissa ändringar m.m. i lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 oktober 2001 och innebär att Sprängämnesinspektionen kan läggas ned den 30 september 2001 och att verksamheten där kan föras över till Statens räddningsverk den 1 oktober 2001.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor	4
3	Ärendet och dess beredning	6
4	Bakgrund	7
4.1	Sprängämnesinspektionen	7
4.2	Statens räddningsverk.....	7
4.3	Tidigare behandling av frågan om samman- slagning m.m.....	8
5	Överföring av Sprängämnesinspektionens verksamhet till Statens räddningsverk m.m.	9
6	Kostnadskonsekvenser och ikraftträdande	14
Bilaga 1	Sammanfattning av Statskontorets rapport.....	15
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanser avseende Statskontorets rapport	21
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 mars 2001	22
	Rättsdatablad	23

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor

Härigenom föreskrivs att 13, 16, 27 och 28 §§ lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Frågor om tillstånd beträffande brandfarliga varor som rör annan än Försvarsmakten eller Försvarsmaterielverket prövas av den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom plan- och byggnadsväsendet. Frågor om tillstånd i övrigt enligt denna lag prövas, enligt vad regeringen närmare föreskriver, av Sprängämnesinspektionen eller polismyndigheten.

Föreslagen lydelse

13 §¹

Frågor om tillstånd beträffande brandfarliga varor som rör annan än Försvarsmakten, Försvarsmaterielverket eller Fortifikationsverket prövas av den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom plan- och byggnadsväsendet. Frågor om tillstånd i övrigt enligt denna lag prövas, enligt vad regeringen närmare föreskriver, av Statens räddningsverk eller polismyndigheten.

16 §²

Sprängämnesinspektionen utövar den centrala tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de föreskrifter och villkor som meddelats med stöd av lagen.

På det lokala planet utövas tillsynen, om inte regeringen föreskriver något annat, i fråga om brandfarliga varor av den eller de kommunala nämnder som svarar för räddningstjänsten och i fråga om explosiva varor av polismyndigheten.

Statens räddningsverk utövar den centrala tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de föreskrifter och villkor som meddelats med stöd av lagen.

På det lokala planet utövas tillsynen, om inte regeringen föreskriver något annat, i fråga om brandfarliga varor av den eller de kommunala nämnder som svarar för räddningstjänsten och i fråga om explosiva varor av polismyndigheten.

27 §³

Ett beslut i tillståndsärenden av en sådan nämnd som avses i 13 § får överklagas hos länsstyrelsen. Länsstyrelsens beslut får överklagas hos allmän förvaltnings-

Ett beslut i tillståndsärenden av en sådan nämnd som avses i 13 § får överklagas hos länsstyrelsen. Länsstyrelsens beslut får överklagas hos allmän förvaltnings-

¹ Senaste lydelse 1995:446.

² Senaste lydelse 1991:1692.

³ Senaste lydelse 1995:446.

domstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Sprängämnesinspektionen* får överklaga nämndens beslut om tillstånd.

Polismyndighetens beslut i tillståndsärenden får överklagas hos *Sprängämnesinspektionen*. *Inspektionens* beslut får inte överklagas.

Sprängämnesinspektionens beslut i tillståndsärenden, som *inspektionen* har prövat som första instans, får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

domstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Statens räddningsverk* får överklaga nämndens beslut om tillstånd.

Polismyndighetens beslut i tillståndsärenden får överklagas hos *Räddningsverket*. *Räddningsverkets* beslut får inte överklagas.

Räddningsverkets beslut i tillståndsärenden, som *Räddningsverket* har prövat som första instans, får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

28 §⁴

Beslut av en polismyndighet och av en sådan nämnd som avses i 16 § i tillsynsärenden får överklagas hos *Sprängämnesinspektionen*. *Inspektionens* beslut får inte överklagas.

Sprängämnesinspektionens beslut i tillsynsärenden och i övriga ärenden som *inspektionen* prövar som första instans får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut om föreskrifter som avses i 8 kap. regeringsformen och som har meddelats med stöd av bemyndigande enligt denna lag får inte överklagas.

Beslut av en polismyndighet och av en sådan nämnd som avses i 16 § i tillsynsärenden får överklagas hos *Statens räddningsverk*. *Räddningsverkets* beslut får inte överklagas.

Räddningsverkets beslut i tillsynsärenden och i övriga ärenden som *Räddningsverket* prövar som första instans får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut om föreskrifter som avses i 8 kap. regeringsformen och som har meddelats med stöd av bemyndigande enligt denna lag får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

⁴ Senaste lydelse 1995:446.

3 Ärendet och dess beredning

Hösten 1999 lämnade regeringen en skrivelse till riksdagen om utvecklingsprogram för kommuner med särskilda omställningsproblem främst på grund av strukturomvandlingar inom Försvarsmakten (skr. 1999/2000:33). Där lämnas en redovisning av det planerade arbetet med utvecklingsprogram för kommuner med särskilda omställningsproblem främst på grund av strukturomvandling inom Försvarsmakten med anledning av regeringens proposition Det nya försvaret (prop. 1999/2000:30). I skrivelsen anges att annan statlig verksamhet kan komma att lokaliseras till de orter som berörs. Regeringen uppdrog den 29 juni 2000 åt Statskontoret att utreda frågan om hur en sammanslagning av Sprängämnesinspektionen, framdeles lokaliserad till Karlskoga, med Statens räddningsverk i Karlstad skulle kunna genomföras samt konsekvenserna av en sådan sammanslagning. Statskontoret skulle särskilt

redogöra för sambandet mellan verksamheterna vid Statens räddningsverk och Sprängämnesinspektionen, bl.a. när det gäller att förebygga olyckor och skador av olyckor i kemikaliehanterande verksamheter, samt redogöra för verksamheter i Sprängämnesinspektionen där samband saknas med Räddningsverket,

redogöra för de verksamhets- och kompetensmässiga samt ekonomiska konsekvenserna av en sammanslagning.

I budgetpropositionen för 2001 informerade regeringen om uppdraget till Statskontoret och angav bl.a. att en eventuell sammanslagning av myndigheterna inte skulle påverka verksamhetens inriktning och ändamålet med sjätte utgiftsområdets anslag 7:5 Brandfarliga och explosiva varor, utan endast ha betydelse för frågan om ansvarig myndighet. Vidare ändrades anslagets benämning från att tidigare ha varit Sprängämnesinspektionen till att bli Brandfarliga och explosiva varor.

I september 2000 lämnade Statskontoret rapporten Utlokalisering av Sprängämnesinspektionen – Sammanslagning med Räddningsverket? (Statskontoret 2000:42). En sammanfattning av rapporten finns i *bilaga 1*.

Statskontorets rapport har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. Remissyttrandena finns tillgängliga i Försvarsdepartementets akt i ärendet (dnr Fö2000/1590/CIV).

Lagrådet

Lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor hör till Lagrådets granskningsområde. De föreslagna ändringarna avser bara enkla anpassningar till följd av den organisationsändring som regeringen förordar. Vidare undantas Fortifikationsverket från kommunal nämnds tillståndsprovning när det gäller frågor om tillstånd beträffande brandfarliga varor. I stället kan tillståndsprovningen läggas på Statens

4 Bakgrund

4.1 Sprängämnesinspektionen

Sprängämnesinspektionen är enligt sin instruktion central förvaltningsmyndighet enligt lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor. Det övergripande målet för verksamheten är att förebygga att personer, egendom och miljö kommer till skada vid hantering av sådana varor. Sprängämnesinspektionen fullgör uppgifter som tillståndsmyndighet, tillsynsmyndighet och föreskrivande myndighet. På det lokala planet utövas tillsynen i fråga om brandfarliga varor av den eller de kommunala nämnder som svarar för räddningstjänsten och när det gäller explosiva varor av polismyndigheten.

Sprängämnesinspektionens verksamhet har även betydelse för reglerna om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor och om transport av farligt gods.

Sprängämnesinspektionen har cirka 25 anställda och är lokaliserad i Stockholm.

4.2 Statens räddningsverk

Statens räddningsverk är enligt sin instruktion central förvaltningsmyndighet för bl.a. frågor om olycks- och skadeförebyggande åtgärder enligt räddningstjänstlagen (1986:1102). Av lagen framgår att varje kommun svarar för att åtgärder vidtas så att bränder och skador till följd av bränder förebyggs. Kommunerna skall även främja annan olycks- och skadeförebyggande verksamhet.

Statens räddningsverk har till uppgift att samordna bl.a. beredskapsplanläggningen mot kärnenergiolyckor och andra allvarliga olyckor, bl.a. kemikalieolyckor.

Räddningsverket är central tillsynsmyndighet enligt lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor (Sevesolagstiftningen).

Vidare har Räddningsverket uppgifter enligt lagen (1982:821) om transport av farligt gods och den därtill knutna förordningen. Räddningsverket är t.ex. transportmyndighet i fråga om landtransporter av farligt gods och samordnar övriga transportmyndigheters arbete. Räddningsverket ansvarar för godkännanden av säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods samt utövar tillsyn över lagens efterlevnad när det gäller säkerhetsrådgivare. Räddningsverket skall också samordna övriga tillsynsmyndigheters verksamhet i fråga om landtransporter av farligt gods. Räddningsverket har huvudkontor i Karlstad och skolor i Revinge, Skövde, Rosersberg och Sandö. Av myndighetens sammanlagt cirka 900 anställda arbetar 590 vid de fyra skolorna.

4.3 Tidigare behandling av frågan om sammanslagning m.m.

Prop. 2000/01:77

Vid flera tillfällen de senaste åren har frågan om sammanslagning av Sprängämnesinspektionen med Statens räddningsverk aktualiserats.

Kommittén för samordning av den centrala ledningen av räddningstjänsten i fred och civilförsvarsverksamheten, som antog namnet CESAM-kommittén (Fö 1982:41), föreslog i sitt principbetänkande Räddningsverket (Ds Fö 1984:2) en sammanslagning av dåvarande Civilförsvarsstyrelsen, Statens brandnämnd, Sprängämnesinspektionen och Riksnämnden för kommunal beredskap till en central myndighet med namnet Räddningsverket. Kommittén föreslog att den nya myndigheten skulle få en samordnad funktion för skadeförebyggande åtgärder. Genom att Sprängämnesinspektionen skulle ingå i den nya myndigheten skulle splittringen av ansvaret för olycks- och skadeförebyggande åtgärder minska på central nivå.

Statens räddningsverk bildades 1986 men Sprängämnesinspektionen blev kvar som egen myndighet (prop. 1984/85:161 om ledningen av befolkningsskyddet och räddningstjänsten m.m.). De motiv som redovisades för detta var främst risken för initiala kompetensförluster vid en flyttning av inspektionens verksamhet, att Sprängämnesinspektionen var en relativt nybildad och väl fungerande egen myndighet, att det förelåg begränsade rationaliseringsvinster eftersom administrationen var förhållandevis liten samt att verksamheten hade betydelse från arbetarskyddssynpunkt. Olika åtgärder skulle vidtas för att i stället förbättra samordningen mellan myndigheterna. Regeringen anförde slutligen att man avsåg noga följa utvecklingen och återkomma inom två år om lösningen skulle visa sig inte vara tillfredsställande.

Hot- och riskutredningen (Fö 1993:4) föreslog i sitt betänkande Ett säkrare samhälle (SOU 1995:19) bl.a. att Sprängämnesinspektionens uppgifter skulle delas mellan Statens räddningsverk och Arbetarskyddsverket. Utredningen anförde att Sprängämnesinspektionens verksamhet ligger mycket nära en central del av Räddningsverkets uppgifter. En överföring av delar av Sprängämnesinspektionens arbetsuppgifter till Räddningsverket skulle följaktligen kunna bli en viktig del av den förbättrade samordning inom kemikalieområdet som riksdagen tidigare begärt. Andra uppgifter skulle enligt utredningen kunna föras över till Arbetarskyddsverket.

I Räddningsverksutredningens (Fö 1996:11) slutbetänkande Räddningstjänsten I Sverige, Rädda Och Skydda (SOU 1998:59) berördes även kort frågan om sammanslagning av Sprängämnesinspektionen med Statens räddningsverk. Utredningen kunde inte finna att nuvarande ordning medför några betydande problem. Sprängämnesinspektionen hade vid tidigare tillfällen framfört som huvudargumentet mot en sammanslagning att myndigheternas huvudinriktningar d.v.s. olycks- och skadeförebyggande respektive skadeavhjälpande skulle vara olika. Utredningen påpekade att grunden för detta argument inte längre var aktuellt eftersom utredningen föreslog en förstärkning av Räddningsverkets förebyggande roll. Utredningen konstaterade slutligen att det föll utanför utredningens direktiv att göra den mer ingående analys som

skulle behövas för att kunna föreslå en sammanslagning av Sprängämnesinspektionen med Räddningsverket.

Från och med den 1 januari 1999 överfördes ansvaret för frågor avseende brandfarliga och explosiva varor från Näringsdepartementet till Försvarsdepartementet. Härigenom sammanfördes flera myndighetsuppgifter inom räddningsområdet och de skade- och olycksförebyggande områdena till ett departement. Utgifterna för Sprängämnesinspektionen beräknas från budgetåret 2000 under utgiftsområde 6 Totalförsvar.

5 Överföring av Sprängämnesinspektionens verksamhet till Statens räddningsverk m.m.

Bakgrund till regeringens förslag

Lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor lägger några viktiga uppgifter på Sprängämnesinspektionen, däribland att utöva den centrala tillsynen över lagens efterlevnad. Regeringen anser att Sprängämnesinspektionen bör läggas ned den 30 september 2001 och att verksamheten bör föras över till Statens räddningsverk den 1 oktober 2001. Regeringen föreslår därför i det följande att lagen ändras så att detta blir möjligt. I anslutning härtill redovisar regeringen sina skäl för organisationsändringen.

Regeringens förslag: Lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor ändras på så sätt att Statens räddningsverk åläggs vissa i lagen angivna uppgifter som nu tillkommer Sprängämnesinspektionen.

Lagen ändras vidare så att regeringen får föreskriva att det av lagen framgår att Statens räddningsverk även skall pröva frågor om tillstånd till hantering av brandfarliga varor inom Fortifikationsverket.

Regeringens bedömning: Sprängämnesinspektionen bör läggas ned den 30 september 2001 och verksamheten bör föras över till Statens räddningsverk den 1 oktober 2001.

Statskontorets förslag: Statskontoret föreslår i rapporten Utlokalisering av Sprängämnesinspektionen – Sammanslagning med Räddningsverket? (Statskontoret 2000:42) en sammanslagning av Sprängämnesinspektionen med Statens räddningsverk och en framtida samlokalisering i Karlstad. Den verksamhet som Sprängämnesinspektionen bedriver bör enligt Statskontoret inte placeras i Karlskoga då man funnit att mycket lite talar för det. Räddningsverket föreslås i stället få i uppdrag att upprätta en arbetsplats för i huvudsak annan verksamhet i Karlskoga. En sammanfattning av rapporten finns i *bilaga 1*.

Remissyttrandena: Rikspolisstyrelsen, Riksåklagaren och Försvarsmakten understryker vikten av att bibehålla den specialistkompetens som finns vid Sprängämnesinspektionen.

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (SWEDAC) anser att största synergieffekten skulle uppnås om Sprängämnesinspektionen slogs

samman med Arbetarskyddsstyrelsen. Vidare understryker SWEDAC att om en utlokalisering skall kunna ske måste detta kombineras med att övergångsvis ha kvar ett filialkontor i Stockholm med Sprängämnesinspektionens nuvarande personal för att inte myndighetsfunktionen skall försvagas.

Statens räddningsverk anser sig kunna genomföra utredarens förslag utan att kompetensförluster, friktion mellan myndigheternas olika kulturer m.m. gör att säkerheten på det område som Sprängämnesinspektionen hittills ansvarat för äventyras. Räddningsverket har länge ansett att Sprängämnesinspektionens verksamhet borde samordnas med Räddningsverkets då det skulle leda till en totalt sett tydligare och effektivare myndighetsstruktur till gagn för hela säkerhetsarbetet och med minskat dubbelarbete. Räddningsverket menar att all verksamhet vid Sprängämnesinspektionen har mer eller mindre samband med Räddningsverkets verksamhet.

Sprängämnesinspektionen är negativ till förslagen. Av yttrandet framgår att Sprängämnesinspektionen anser att Statskontorets utredning har många brister och svagheter. Dessutom ligger förslaget enligt Sprängämnesinspektionen inte inom de förutsättningar som utredningsdirektiven ger. Statskontoret har med sin utredning inte kunnat styrka att man skulle uppnå några för det statliga säkerhetsarbetet avseende brandfarliga och explosiva varor påtagliga fördelar med sitt förslag. Sprängämnesinspektionen avvisar denna del av utredningsförslaget och detta kan därför inte ligga till grund för några som helst förslag om förändringar av inspektionens verksamhet eller organisation. Sprängämnesinspektionen avstyrker såväl omlokalisering som sammanslagning med Räddningsverket

Om statsmakterna önskar slå samman inspektionens verksamhet med annan statlig verksamhet som också arbetar med att förebygga olyckor, påpekar Sprängämnesinspektionen slutligen att det finns andra och för det statliga säkerhetsarbetet bättre lösningar än Statskontorets förslag. För att kunna klarlägga vilken lösning som i en sådan situation kan vara den för säkerhetsarbetet bästa behövs en förutsättningslös utredning i vilken berörda intressenter ges möjlighet att delta.

Riksrevisionsverket pekar på brister i utredningen vad gäller konsekvenser på kort och på lång sikt. Riksrevisionsverket saknar beräkningar av ekonomiska konsekvenser och bedömning av besparingspotential. Vidare anses det inte klart framgå vad problematiken med två separata myndigheter egentligen består av. Riksrevisionsverket tar inte ställning till frågorna om utlokalisering och sammanslagning.

Länsstyrelserna i Örebro och Värmlands län är positiva till utlokalisering och sammanslagning och menar bl.a. att länsstyrelserna borde kunna få en utökad roll på sikt vad gäller tillsyn över kommunernas verksamhet även vad gäller lagen om brandfarliga och explosiva varor (jämför länsstyrelsernas tillsynsroll enligt räddningstjänstlagen). Länsstyrelsen anses vara bäst lämpad att sköta den samordnade tillsynen på regional nivå inom området skydd mot olyckor. Risker med förlust av kompetenser anses vara av övergående art och bör vägas mot de regionalpolitiska aspekterna.

Arbetarskyddsstyrelsen är kritisk till förslagen, saknar tillräcklig utredning av de säkerhetsmässiga aspekterna och pekar på stora skill-

nader mellan Räddningsverkets och Sprängämnesinspektionens arbetsätt. En sammanslagning av Sprängämnesinspektionen med Arbetarskyddsstyrelsen vore enligt Arbetarskyddsstyrelsen bättre med hänsyn till dessa båda myndigheters liknande arbetsformer. Om Sprängämnesinspektionen skall upphöra som egen myndighet bör en ny utredning tillsättas med uppdrag att förutsättningslöst undersöka lämpligaste fördelning av Sprängämnesinspektionens nuvarande arbetsuppgifter på andra myndigheter.

Boverket pekar på dels de initiala svårigheter, dels de positiva effekter som förekom då myndigheten utlokaliserades till Karlskrona. Boverket konstaterar att man i dag har en väl fungerande organisation med hög kompetens på den nya orten. Vidare konstaterar Boverket, vad gäller frågan om sammanslagning av Sprängämnesinspektionen och Statens räddningsverk, att det ligger nära till hands att verksamheterna samordnas. Samordningen kan skapa administrativa fördelar och effektivt resursutnyttjande. Många avnämare skulle se det som naturligt att en sådan sammanslagning kommer till stånd med lokalisering till Karlstad.

Naturvårdsverket är positivt till en sammanslagning.

Karlstads och Karlskoga kommuner samt Karlstad universitet är positiva till förslagen. Universitetet anför att en sammanslagning ger stabilitet, kompetensfördelar och minskar sårbarheten hos den lilla myndigheten.

Flera fackliga organisationer är kritiska till såväl utlokalisering som sammanslagning. *Industrifacket* framför att samordningsvinster lättare kan uppnås genom att slå samman Sprängämnesinspektionen med Arbetarskyddsstyrelsen då man slipper bekymret med omlokalisering.

Kemikontoret, Svenska Petroleuminstitutet, Svenska Gasföreningen och några företag i branschen är kritiska till förslagen och befarar att sammanslagningen kan medföra en kompetensförlust som skulle kunna leda till ett ökat antal olyckor.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Behov av samordning

Sedan en följd av år har statsmakterna eftersträvat en ökad integration mellan olycks- och skadeförebyggande åtgärder samt räddningstjänst. Mot denna bakgrund bör ambitionen vara att så långt möjligt samordna verksamheter och därvid förbättra återföringen av erfarenheter mellan olycksförebyggande och skadeavhjälpanande åtgärder. En helhetssyn bör råda där den övergripande målsättningen är att minska antalet olyckor.

I budgetpropositionen för 2001 tar regeringen ett samlat grepp inom området skydd mot olyckor genom att under Försvarsdepartementet skapa ett nytt politikområde (Skydd mot olyckor) som omfattar verksamheter som bedrivs av myndigheterna under det sjätte utgiftsområdet, bl.a. Statens räddningsverk och Sprängämnesinspektionen. Politikområdet omfattar förebyggande, konsekvensbegränsande och skadeavhjälpanande åtgärder avseende olyckor.

Tillsyn med avseende på åtgärder för att hindra eller begränsa skador till följd av brand bedrivs såväl enligt räddningstjänstlagen (1986:1102) som enligt lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor. Tillsynen enligt räddningstjänstlagen, vilken framför allt sker i form av brandsyn, och tillsynen enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor, utövas lokalt av en och samma myndighet, nämligen den eller de kommunala nämnder som svarar för räddningstjänsten. Ofta sker förrättning enligt båda lagstiftningarna vid samma tillfälle. I fråga om den centrala tillsynen är dock ansvaret uppdelat mellan Statens räddningsverk och Sprängämnesinspektionen på så sätt att Räddningsverket svarar för tillsynen enligt räddningstjänstlagen och Sprängämnesinspektionen för tillsynen enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor.

Statens räddningsverk är ansvarig myndighet för landtransporter av farligt gods och samordnar dessutom övriga transportmyndigheters (luft- och sjötransporter) arbete inom området. Brandfarliga och explosiva varor utgör en mycket stor del av alla transporter med farligt gods. Sprängämnesinspektionen är tillsynsmyndighet för sådana varugrupper. Sprängämnesinspektionen biträder Statens räddningsverk i det internationella arbetet vad gäller klassificeringsfrågor.

Räddningsverket är central tillsynsmyndighet och föreskrivande myndighet enligt lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor (Sevesolagstiftningen). En viktig del av de farliga ämnen som Seveso-II direktivet⁵ reglerar utgörs av de varugrupper som Sprängämnesinspektionen har tillsynsansvar över enligt reglerna om brandfarliga och explosiva varor.

Som framgått överlappar Sprängämnesinspektionens och Räddningsverkets verksamheter varandra på ett viktigt område som är lagstiftningsmässigt och administrativt komplicerat. En integrering av myndigheterna skapar förutsättningar för förenkling och samordning. En integrering skulle också tillföra Räddningsverket en viktig kompetens i rollen som samordnande myndighet för transport av farligt gods och medföra en rationalisering av verksamheten. Vidare skulle förutsättningar skapas för en samordnad föreskriftsgivning, tillsyn, vägledning och informationsverksamhet gentemot kommuner, industri och allmänhet. Tillsynsorganisationen kan utvecklas och förutsättningar skapas för en samordnad tillbuds- och olycksstatistik.

Regeringen anser av dessa skäl att Sprängämnesinspektionens verksamhet bör inordnas i Räddningsverkets övriga verksamhet då det leder till en totalt sett tydligare och effektivare myndighetsstruktur till gagn för hela säkerhetsarbetet och till att dubbelarbete undviks. Organisationsändringen medför att en förvaltningsmyndighet får det centrala ansvaret för den kommunala räddningstjänstens verksamhetsområde. Den innebär dessutom att Räddningsverket ges bättre förutsättningar att verka längs hela skalan av olycks- och skadeförebyggande åtgärder samt räddningstjänst. Organisations-ändringen ligger också i linje med statsmakternas ambition att Statens räddningsverk och den kommunala räddningstjänsten får en stärkt förebyggande roll. Med en

⁵ Rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår.

myndighet förbättras förutsättningen för framtida arbete med att modernisera och förenkla lagstiftningen inom hela politikområdet Skydd mot olyckor.

Några av remissinstanserna anser att det finns större samordningsfördelar med att lägga samman Sprängämnesinspektionen med Arbetsmiljöverket. Det finns ett flertal delområden inom dessa myndigheters verksamhet som sammanfaller, vilket Statskontoret också redovisar i sin rapport. Arbetsmiljöverkets tillsynsverksamhet tar sikte på samtliga förhållanden av betydelse för hälsa och säkerhet i arbetet, vilket även inbegriper hanteringen av brandfarliga och explosiva varor i arbetslivet. De båda myndigheternas verksamhet är såvitt gäller arbetsmetoder m.m. likartade.

Sprängämnesinspektionens och Räddningsverkets verksamheter avser skydd av allmänhet, egendom och yttre miljö utan de begränsningar till hälsa och säkerhet i arbetslivet som arbetsmiljölagstiftningen har.

Regeringen anser att de skäl som talar för en sammanslagning av Sprängämnesinspektionens arbetsuppgifter med Räddningsverkets väger tyngre.

Regeringen anser att det är angeläget att det utvecklas ett effektivt samarbete mellan Statens räddningsverk och Arbetsmiljöverket, som bygger vidare på det hittillsvarande väl fungerande samarbetet mellan Sprängämnesinspektionen och Arbetsmiljöverket. Därvid är det av särskild vikt att det olycksförebyggande arbetet utvecklas.

Lokalisering av Sprängämnesinspektionens verksamhet

Flera remissinstanser har befarat att en utlokalisering av Sprängämnesinspektionens verksamhet från Stockholm skulle leda till förluster av kompetensen till men för verksamheten. Regeringen tar fasta på detta och anser att det är av största vikt att genomföra organisationsändringen på ett sådant sätt att den inte äventyrar säkerheten på det område som Sprängämnesinspektionen hittills ansvarat för. En fortsatt lokalisering till Stockholm av den verksamhet som Sprängämnesinspektionen har bedrivit bör därför gälla tills vidare.

Regeringen avser utse en särskild utredare med uppgiften att förbereda och genomföra organisationsändringen.

Regeringen avser att uppdra åt Räddningsverket att redovisa hur det fortsatta arbetet med att integrera de båda myndigheternas verksamhet och nuvarande organisation kan ske utan att det medför kompetensförluster av betydelse för säkerheten och även redovisa hur personalens intressen i möjligaste mån kan tillgodoses.

I regeringens uppdrag till Statskontoret ingick som förutsättning bl.a. att Sprängämnesinspektionen skulle omlokaliseras till Karlskoga. Statskontoret kommer i sin utredning fram till att i huvudsak annan verksamhet i Räddningsverket bör lokaliseras till Karlskoga.

Regeringen kommer att uppdra åt Statens räddningsverk att närmare utreda förutsättningen för att kunna genomföra Statskontorets förslag vad gäller att lokalisera verksamhet i Karlskoga. Det är därvid även viktigt att Räddningsverket samråder med andra myndigheter, organisationer m.m. som berörs av förslaget.

Enligt lagens 13 § prövas frågor om tillstånd beträffande brandfarliga varor som rör annan än Försvarsmakten eller Försvarets materielverk av den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom plan- och byggnadsväsendet. Vidare sägs att frågor om tillstånd i övrigt prövas av Sprängämnesinspektionen (framdeles Statens räddningsverk) enligt vad regeringen föreskriver. Regeringen anser att bemyndigandet för regeringen att meddela föreskrifter om tillståndsprövning bör utvidgas så att det även omfattar prövning av tillstånd till aktuell hantering inom Fortifikationsverket.

6 Kostnadskonsekvenser och ikraftträdande

Sprängämnesinspektionens verksamhet är till största delen finansierad genom anslag och till en mindre del via avgifter. Av budgetpropositionen för 2001, utgiftsområde 6 Totalförsvar framgår att anslag 7:5 Brandfarliga och explosiva varor⁶ finansierar verksamhet som avser förebyggande åtgärder inom området. Sådana avgiftsintäkter som härrör från uppdrag och serviceverksamhet disponeras av myndigheten medan avgifter som tas ut med stöd av lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor redovisas mot inkomsttitel 2552 Övriga offentligtliga avgifter.

Avsikten är att finansieringen av Sprängämnesinspektionens verksamhet genom anslag och avgifter skall finnas kvar för motsvarande verksamhet i Statens räddningsverk.

Regeringens förslag innebär inga ökade ambitioner verksamhetsmässigt jämfört med myndigheternas tidigare verksamhet. Förslaget medför möjlighet till en långsiktig effektivisering av de verksamheter som de båda myndigheterna hittills har bedrivit. De rationaliserings-effekter som organisationsändringen medför har av Statskontoret beräknats till några enstaka tjänster.

De eventuella merkostnader som arbetet med att genomföra organisationsändringen medför ryms inom befintliga ekonomiska ramar.

Överföringen av Sprängämnesinspektionen till Statens räddningsverk avses bli genomförd den 1 oktober 2001, samtidigt som de föreslagna lagändringarna träder i kraft.

Regeringen avser att föreskriva att Statens räddningsverk fr.o.m. den 1 oktober 2001 disponerar anslaget 7:5 Brandfarliga och explosiva varor.

⁶ Se avsnitt 3 om ändring av anslagets benämning.

Sammanfattning av Statskontorets rapport

Regeringen överväger att föreslå riksdagen att omlokalisera Sprängämnesinspektionen till Karlskoga. I samband därmed vill man pröva frågan om en sammanslagning med Statens räddningsverk. Statskontoret har fått i uppdrag att utreda hur en sådan sammanslagning skulle kunna genomföras samt konsekvenserna av den. Förslaget innehåller sålunda två aspekter; omlokalisering och sammanslagning. Även om uppdraget inte explicit efterlyser Statskontorets synpunkter på förslaget om utflyttning så belyser Statskontoret det ändå eftersom så många av de intervjuade instanserna ser detta som en huvudfråga.

Statskontoret har uppfattat att regeringens tanke med omlokaliseringen dels är att utnyttja och stärka den kompetens inom sprängämnesområdet som traditionellt finns i Karlskoga, dels att utveckla arbetsmarknaden där inför framtiden. Idén stöds av företag i Karlskoga som på olika sätt är kopplade till sprängämnesindustrin. Nu är det emellertid så att endast en mindre del av Sprängämnesinspektionens verksamhet (motsvarande en dryg heltidstjänst) gäller den sprängämnesindustri som har ett centrum i Karlskoga och i övrigt är lokaliserad till östra Värmland och Närke. Sprängämnesinspektionens namn är med andra ord inte särskilt relevant eftersom dess näringslivskontakter i övrigt framförallt gäller industri och annan verksamhet inom t.ex. gas- och oljebranschen som är lokaliserad till södra och västra Sverige. För övrigt är Stockholm viktigt för Sprängämnesinspektionen med tanke på att så gott som alla de myndigheter man samarbetar med finns där. Detsamma gäller näringslivets branschföreningar. Inspektionen har en intensiv reseverksamhet och en stor del av arbetet förutsätter personliga kontakter med organisationer och myndigheter i Stockholm.

Utlokalisering kostar

Varje utlokalisering från Stockholm medför engångskostnader för omställningen, högre kostnader i tid och pengar för resor och större tidsåtgång för sammanträden i Stockholm eller på andra orter, för vilka Stockholm är ett kommunikationsnav. Detta är generella effekter som gäller för alla utflyttningar. Effekterna blir särskilt starka för Sprängämnesinspektionen eftersom de flesta anställda, inte bara ledningen, måste resa mycket och har många stockholmskontakter. Kommunikationsmässigt är Karlskoga inte en särskilt gynnsam lokalisering för en reseintensiv verksamhet.

Vad de flesta intervjuade emellertid trycker på är risken för kompetensbortfall under en längre tid om Sprängämnesinspektionen skulle flyttas. Enligt inspektionens ledning och fackliga organisationer kommer knappast någon anställd att följa med till Karlskoga. Då ärendehantering vid Sprängämnesinspektionen måste hållas i gång utan avbrott blir det förmodligen nödvändigt att vid en utlokalisering hålla kvar en distansarbetsplats i Stockholm under en övergångstid. Man fruktar också att det långsiktigt skulle bli svårare att nyrekrytera till Karlskoga. Sprängämnesinspektionens personal har en mycket uttalad

spetskompetens på de tekniska specialområdena. Till det kommer krav på kunnsighet i myndighetsutövande – några andra centrala statliga myndigheter finns inte i Karlskoga – och social kompetens i kontaktverksamheten. Å andra sidan är Karlskoga en ingenjörstät kommun med dubbelt så många civilingenjörer i förhållande till befolkningen som landet i övrigt.

Det som kan tala för en utflyttning är detsamma som gäller för andra myndigheter. Många utlokaliserade verk visar på effektivitetsvinster i det dagliga arbetet på den mindre orten. För personalen är också kortare arbetsresor och betydligt lägre boendekostnader påtagliga fördelar. För omlokalisering av statliga myndigheter från Stockholm finns dock framför allt andra skäl än den specifika myndighetens intressen. Det är regionalpolitiska motiv som risken för överhettning i storstaden och sviktande arbetsmarknader på andra håll i landet.

Sprängämnesinspektionen väger genom sin litenhet inte särskilt tungt i den lokaliseringpolitiska vågskålen. Däremot är nackdelarna för verksamheten betydande vid en utlokalisering.

Sammanlagning?

När det gäller sammanslagning har flera utredningar under årens lopp föreslagit en sådan – med Statens räddningsverk eller med andra myndigheter. Skäl för en sammanslagning av Sprängämnesinspektionen med en större myndighet skulle kunna vara synergieffekter med tanke på gemensamma uppdrag, rationaliseringsvinster på den administrativa sidan och minskad sårbarhet för den lilla myndigheten.

Flera lagar reglerar och flera myndigheter sysslar med skade- och olycksförebyggande verksamhet. Varje uppdelning av ansvarsområden leder obönhörligen till gråzoner, risk för dubbelarbete och behov av samarbete över gränserna. Detta kan illustreras just med att Sprängämnesinspektionen haft flera olika tillhörigheter och ofta varit föremål för förslag om ny organisationsform. I det aktuella fallet är det ingen av de intervjuade som anser att det i verksamheten råder oklarhet om myndighetsutövningen. Inte heller upplever man att dubbelarbete förekommer i någon större omfattning.

Några intressenter påpekar att Sprängämnesinspektionen verksamhetsmässigt har större samhörighet med Arbetarskyddsstyrelsen.

Den granskning Statskontoret gjort av myndigheternas ansvarsområden visar att beröringspunkter finns och Räddningsverket anser för sin del att betydande vinster skulle göras vid en sammanslagning.

Mot sammanslagning talar de utomordentligt goda vitsord Sprängämnesinspektionen får från framförallt näringslivets organisationer. Sprängämnesinspektionen uppges vara effektiv och serviceinriktad, obyråkratisk, lättillgänglig och mycket kompetent. Myndighetens goda resultat uppnås just genom att den är liten, anser man.

Ett annat skäl som framförs av Sprängämnesinspektionen är de två myndigheternas olika kulturer och den misstänksamhet som finns från inspektionens sida på grund av Räddningsverkets sedan länge visade intresse för en sammanslagning.

Otvetydigt är dock Sprängämnesinspektionen en mycket liten myndighet och som sådan sårbar. En sammanslagning skulle ge bättre möjligheter till back-up för såväl den inspekterande som den regelskrivande personalen. Man skulle också få tillgång till resurser för utveckling. Därutöver finns vissa rationaliseringsmöjligheter på framför allt den administrativa sidan men också i internationella och nationella samarbetsgrupper. Kommunförbundet framhåller också det positiva i en minskning av myndighetskontakterna för kommunerna.

För att verksamhetsmässiga vinster skulle nås med en sammanslagning borde Sprängämnesinspektionens personal för tillsyn, rådgivning, regelskrivning, information mm integreras med Räddningsverkets personal för motsvarande uppgifter. Det kräver att man finns geografiskt samlade. För att rationaliseringsvinster skulle kunna göras borde den större myndighetens resurser för personaladministration och ekonomi utan extra tillskott kunna betjäna även den mindre myndigheten. Detta underlättas om de två myndigheterna finns under samma tak. Resonemanget är generellt och gäller oberoende av om Sprängämnesinspektionen skulle läggas samman med Statens räddningsverk, Arbetskyddsstyrelsen eller annan/andra myndigheter.

Statskontoret har alltså funnit att mycket litet talar för en lokalisering av nuvarande Sprängämnesinspektionen till Karlskoga. Mot talar risken för kompetenstapp, dyrare och längre resor och större avstånd till samarbetspartners. Detsamma gäller om verksamheten skulle integreras i Statens räddningsverk. För en sammanslagning av båda myndigheterna i Karlstad finns dock vissa skäl, även om en sådan inledningsvis skulle leda till betydande kulturkrockar.

Utvecklingscentrum Karlskoga

För att svara upp mot regeringens önskan att stärka arbetsmarknaden i Karlskoga, har det varit vår ambition att hitta någon annan verksamhet än Sprängämnesinspektionens som har anknytning till Karlskoga, kan dra nytta av ortens specifika kvalifikationer och som har en framtidsinriktning.

Statskontoret har funnit ett uppslag i Örebro universitets UGV-projekt (Unmanned Ground Vehicle) med forskning m.m. om obemannade farkoster i riskabla miljöer. Räddningsverket har ett stort intresse av projektet och är till viss del redan inblandat. Förslaget är att en samordnings- och informationsfunktion för detta projekt finansieras med statliga medel och förläggs till Karlskoga. Detta har framförts som ett önskemål från såväl den engagerade industrin i Bofors som universitetet.

Statskontoret har funnit ytterligare ett projekt som är i ett startskede och som skulle kunna stödjas av staten och kunna bli av betydelse för

Karlskoga. Det gäller Kompetenscentrum för Energetiska Material i Karlskoga, som planeras av ett antal företag och myndigheter, som t.ex. skall ta fram civila alternativ till försvarsindustrin. Centrat skulle verka för samverkan mellan företag, myndigheter, organisationer och universitet. Det skulle arbeta med utbildning, konferenser, forskning och informationsspridning inom området energetiska material. Statskontoret föreslår att en tjänst för vardera av de två projekten och hyra för gemensamma lokaler får statligt stöd.

Sprängämnesinspektionen har ca 20 anställda. Statskontoret utgår från att regeringen genom förslaget i detta uppdrag vill lokalisera verksamhet av den storleksordningen till Karlskoga. De två projekten kan växa i framtiden men uppfyller alltså inte inledningsvis regeringens ambition.

Statskontoret föreslår därför att Statens räddningsverk ges i uppdrag att samlokalisera med projekten upprätta en arbetsplats i Karlskoga för dels arbetsuppgifter som är lämpliga att flytta från Karlstad eller annan ort, dels för en distansarbetsplats för anställda inom Räddningsverket som bor i Karlskoga eller har närmare dit än till Karlstad.

Statens räddningsverk ställer sig positivt till en sammanslagning med Sprängämnesinspektionen i Karlstad och till inrättandet av en ny arbetsplats i Karlskoga:

”.. sammanslagningen bör ..kunna användas som katalysator för att i Karlskoga, med beaktande av den särskilda kompetens som finns i regionen, bygga upp en offensiv och framtidsinriktad utvecklingsmiljö inom området skydd mot olyckor.

En samordnad statistikhantering, uppföljning, utredning och analys av olyckor och tillbud är en central uppgift i allt säkerhetsarbete, såväl för verksamhetsutövare som myndigheter. Räddningsverket och Sprängämnesinspektionen har hittills var för sig bedrivit sådan verksamhet. Här finns en stor potential att tillsammans med andra myndigheter och berörda delar av näringslivet och med expertstöd från närbelägna SCB i Örebro skapa en samlad funktion inom det aktuella området. En sådan satsning stämmer väl överens med regeringens uttalade ambition att utveckla resultatstyrningen inom politikområdet skydd mot olyckor.

Vidare bör den sammanslagna myndigheten kunna förlägga huvuddelen av sin utvecklingskapacitet avseende säkerhet i samband med tillverkning, hantering och transport av farliga varor, liksom utveckling kopplad till räddningsinsatser i samband med explosiva varor, till Karlskoga. Räddningsverket har funnit ett antal intressanta projektförslag och aktiviteter med anknytning till den nya myndighetens verksamhetsområden och som myndigheten bör kunna stödja genom inrättande av tjänster. Det gäller bland annat det planerade Kompetenscentrat för Energetiska Material i Karlskoga, Örebro universitets UGV-projekt samt verksamhet med samband till humanitär minröjning.

Räddningsverket bör således ges i uppdrag att i samarbete med berörda branschorganisationer samt näringsliv och myndigheter i regionen vidare utveckla ovanstående områden så att verksamhet i storleksordningen 15-20 tjänster kan etableras i Karlskoga. Genom att tonvikten i satsningen läggs på sådan verksamhet som har en naturlig koppling till Karlskogas särskilda kunskapsprofil och genomförs i form av samverkansprojekt, finner Räddningsverket det troligt att den även på kort sikt kommer att generera ytterligare arbetstillfällen.

Räddningsverket bedömer att satsningen kan påbörjas redan under 2001 och därvid inledningsvis genomföras inom ramen för myndigheternas befintliga budgetar. Räddningsverket bör ges uppdrag att i budgetunderlaget för år 2002 redovisa en plan för den fortsatta uppbyggnaden vad avser detaljerad inriktning, samverkanspartners och förslag till finansiering.”

En sammanfattning av Statskontorets resonemang så här långt lyder:
En utlokalisering av Sprängämnesinspektionen gynnar inte verksamheten men det kan finnas andra skäl. Är en utlokalisering av Sprängämnesinspektionen från Stockholm det primära bör den ske till Karlstad, där synergieffekter kan nås genom en sammanslagning med Statens räddningsverk.

Är utvecklingen av arbetsmarknaden i Karlskoga det primära är ett utvecklingscentrum Karlskoga, av den art som skissats, en bättre lösning än att förlägga Sprängämnesinspektionen till Karlskoga.

För att skapa ett Utvecklingscentrum är varken utlokalisering av Sprängämnesinspektionen eller sammanslagning med Räddningsverket en absolut förutsättning. Statskontoret har också pekat på att inspektionen i nuvarande form och på nuvarande plats är välfungerande och att betydande sammanläggningsproblem av psykologisk natur måste tas med i bilden. Återstår så frågan om det ändå finns skäl för en sammanslagning.

En sammanslagning ger vissa rationaliseringsvinster som kan hjälpa till att långsiktigt finansiera den nya arbetsplatsen i Karlskoga. På kort sikt äts de dock i stor utsträckning upp av de samlade kostnaderna för utlokaliseringen. Vid en sammanslagning kan man också räkna med att Räddningsverkets engagemang i Utvecklingscentrum Karlskoga blir större. Man får en ny arbetsuppgift men får samtidigt ett tillägg av ny kompetens som man eftersträvar.

Allting sammantaget stannar Statskontoret vid att föreslå en sammanläggning av Sprängämnesinspektionen med Statens räddningsverk i Karlstad och utflyttning av vissa funktioner från Räddningsverket i Karlstad för att tillsammans med några andra utvecklingsprojekt skapa ett utvecklingscentrum i Karlskoga.

Kostnader och besparingar

Det är inte möjligt att göra en precis kalkyl över kostnader och vinster med en utlokalisering, med en sammanslagning av två myndigheter och med förslaget i övrigt. Övergripande kan noteras:

Statskontoret räknar med att fem tjänster kan rationaliseras bort genom att Räddningsverket med befintliga resurser kan klara ekonomi- och personaladministration även för Sprängämnesinspektionens personal. En del andra rationaliseringsvinster bör också kunna göras. Lokaler är billigare i Karlstad/Karlskoga än i Stockholm.

Reskostnaderna bör dock bli högre från Karlstad/Karlskoga jämfört med Stockholm och övergångskostnader är oundvikliga vid en utlokalisering.

Det gäller effektivitetsförluster pga. flyttningen, men också direkta flyttkostnader.

För att inte förlora specialkompetens blir det förmodligen också nödvändigt att under en tid möjliggöra för viss personal att fortsätta ha Stockholm som bostadsort oberoende av om Sprängämnesinspektionen flyttas separat eller slås samman med Räddningsverket. Om en sådan situation uppstår behöver Sprängämnesinspektionen eller Statens räddningsverk extra budgetmedel för att finansiera en arbetsplats i Stockholm.

Långsiktigt bedöms inte rekryteringsmöjligheterna bli sämre i Karlstad/Karlskoga än i Stockholm. För anställda kan privatekonomiska skäl, som klart lägre boendekostnader och kortare arbetsresor göra Karlskoga/Karlstad till en attraktiv arbetsmiljö.

Sammanfattningsvis bedömer Statskontoret att Räddningsverket inom sin egen och Sprängämnesinspektionens befintliga budget kan klara upprättandet av den nya arbetsplatsen i Karlskoga.

Om Sprängämnesinspektionen inte förs till Statens räddningsverk behöver Räddningsverket allt annat lika ett tillskott av budgetmedel för att klara kostnaden för de två kanslifunktionerna i de nya projekten. Därutöver kan Räddningsverket behöva ytterligare medel under en kortare tid för att upprätta den nya arbetsplatsen i Karlskoga för befintlig Räddningsverksverksamhet. Det gäller investeringar i utrustning men också kostnader för ev. dubbla hyror under en övergångsperiod.

Om Sprängämnesinspektionen förs till Karlskoga som egen myndighet uppstår omlokiseringskostnader för själva flyttningen och för en eventuell arbetsplats under en övergångstid i Stockholm. Dessa kostnader är desamma vid en sammanslagning med Räddningsverket.

Förteckning över remissinstanser avseende Statskontorets rapport

Prop. 2000/01:77

Remissvar har inkommit från följande remissinstanser:

Riksåklagaren, Rikspolisstyrelsen, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll, Standardiseringen i Sverige, Försvarsmakten, Statens räddningsverk, Sprängämnesinspektionen, Riksrevisionsverket, Länsstyrelsen i Värmlands län, Länsstyrelsen i Örebro län, Örebro universitet, Karlstad universitet, Naturvårdsverket, Boverket, Vägverket, Arbetarskyddsstyrelsen, Elsäkerhetsverket, Karlstad kommun, Karlskoga kommun, Umeå kommun, Sveriges Industriförbund, Svenska Petroleum Institutet, Svenska Brandförsvärföreningen, Facket för Service och Kommunikation, Industrifacket, Kemikontoret, Kompetenscentrum för Energetiska Material, Nammo Liab AB, Nexplo Bofors AB, Preem Petroleum AB, Saab Bofors Dynamics AB, Saab Bofors Test Center AB, SACO:s Tjänstemannaförbund, SACO-föreningen vid Sprängämnesinspektionen, Statstjänstemannaförbundet, ST-föreningen vid Sprängämnesinspektionen, ST-föreningen vid Statens räddningsverk, Svenska gasföreningen och Svenska Industritjänstemannaförbundet.

Följande har inte inkommit med svar:

Svenska Elektriska kommissionen och Sveriges Fyrverkeribransch-Förbund.

Följande har avstått att lämna synpunkter:

Kommerskollegium, Kemikalieinspektionen, Statens haverikommission, Sveriges Provnings- och Forskningsinstitut, Göteborgs kommun och Svenska Kommunförbundet.

Därutöver har följande inkommit med svar:

LO, Dyno Nobel Sweden AB, Göteborg Energi AB, Malmö Brandkår, Kimit AB, Sydgas AB, Owe Fredholm och John Persson.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 mars 2001

Närvarande: statsrådet Hjelm-Wallén, ordförande, och statsråden Thalén, Winberg, Ulvskog, Sahlin, von Sydow, Pagrotsky, Östros, Messing, Engqvist, Rosengren, Larsson, Wärnersson, Lejon, Lövdén, Ringholm

Föredragande: statsrådet von Sydow

Regeringen beslutar proposition 2000/01:77 Integrering av verksamheter inom politikområdet Skydd mot olyckor.

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
--------------------	--	---

Lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor	13 §	
--	------	--